

သောင်းငေခွဲ

KIA ဗဟို

ပါဂျီ၊ နားပေါ် တိုက်ပွဲကြီး

သောင်းငဝ်း

ယခု စာအုပ် ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အစစ အရာရာ အကူအညီပေးခဲ့သည့်
စစ်ဆင်ရေးအထူး အဖွဲ့မှူး ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး မြင့်စိုး

အခန်း (၁)

ပါဂျူနားဖော့ဒေသ၏ ပထဝီဝင်အချက်အလက်များ

နိဒါန်း

အချိန်က ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ မေလ။

မြန်မာနိုင်ငံမြောက်ပိုင်းရှိ ကချင်ပြည်နယ်တွင် KIA နှင့် မြန်မာ တပ်မတော်တို့ တိုက်ပွဲများ မကြာခဏ ဖြစ်ပွားလျက်ရှိ၏။

KIA တို့သည် ၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် မြောက်ပိုင်းတိုင်းမှူး ဗိုလ်ချုပ်အယ် လ်ကွန်ဖန်အား မြစ်ကြီးနားမြို့အထွက်တွင် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်လိုက်ကြ သည်။

ထိုအခါ ဗိုလ်ချုပ်အယ်လ်ကွန်ဖန်အစား စစ်ရေးစစ်ရာတွင် သဘောထားတင်းမာ၍ တိကျပြတ်သားသော ဗိုလ်ချုပ်ကျော်ဘအား တိုင်းမှူးအဖြစ် သက်ဆိုင်ရာက တာဝန်ပေးစေလွှတ်ခဲ့၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကျော်ဘကား တပ်မတော်၌ အလွန်စည်းစနစ်ကြီးသူ လေး၊ ငါးဦးတွင် တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်၏။ တိုင်းမှူးမဖြစ်မီ တပ်မမှူးဘဝက သူတပ်မအား ဒေါင်ဒေါင်မြည်တပ်မ ဖြစ်ရမည်ဟု ကြိုးဝါးခဲ့သည့် တပ်မမှူးဖြစ်လေသည်။ တပ်မမှူးမှ တိုင်းမှူးဖြစ်လာသည်နှင့် မြောက် ပိုင်းတစ်ခွင်ရှိ KIA စခန်းများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု တိုက်တော့၏။

သူရိန်ထွန်းအမည်ရ စစ်ဆင်ရေးဖြင့် ၁၉၈၇ ခုနှစ် မတ်လ ၂၁ ရက် နေ့ ၁၉၈၈ ခုနှစ် မတ်လ ၂၀ ရက်နေ့အထိ တစ်နှစ်တာကာလအတွင်း

တိုက်ပွဲကြီးပေါင်း ၂၉ ကြိမ်၊ တိုက်ပွဲငယ်ပေါင်း ၇၀၆ ကြိမ် ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး ၎င်းတိုက်ပွဲများအတွင်း၌ ရန်သူ ၃၇၆ ယောက် အသေရ၊ ၉၇ ဦး လက်ရဖမ်းဆီးမိခဲ့သည်။ ၁၅၇ ယောက် လက်နက်ချခဲ့ကြသည်။ လက်နက်ကြီး၊ လက်နက်ငယ် ၅၅၅ လက် သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည်။

ဆက်သွယ်ရေးစက်အမျိုးစုံ အလုံး ၂၀၊ မော်တော်ယာဉ် တစ်စီး၊ ဘိန်းစိမ်း ၃၂၈ ကီလို၊ ဘိန်းဖြူ ၆ ကီလို (ဒေါ်လာ ၁ သိန်းကျော်ဖိုး)၊ ကျောက်စိမ်း ၁၂၀၀၀ ပိဿာ၊ မြန်မာကျပ်ငွေ ငါးသိန်း၊ အိန္ဒိယ ရူပီး ၁ သန်းနှင့် တရုတ်ယွမ်ငွေအချို့ကိုပါ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့၏။

ဤကဲ့သို့ ဗိုလ်ချုပ်ကျော်ဘ ဦးစီးသည့် မြောက်ပိုင်းတိုင်းမှ KIA စစ်ဆင်ရေးများတွင် ၁၉၈၇ ခုနှစ် မေလက တိုက်ခဲ့သည့် KIA ဗဟိုပါဂျီ နားဖော့တိုက်ပွဲကြီးကား ထင်ရှားကြီးကျယ်သော တိုက်ပွဲကြီး ဖြစ်၏။

ဤတိုက်ပွဲကြီး ဖြစ်ပွားပြီးနောက် KIA ဗဟိုသည် ပါဂျီနားဖော့ဒေသ မှ တောင်ဘက်သို့ ရွှေ့သွားပြီး တရုတ်နယ်စပ်နှင့် အလွန်နီးစပ်သည့် လိုင်စင်၊ ထိုမှသည် ယခု KIA ဗဟိုရှိနေသည့် လိုင်ဇာသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွား ခဲ့ရလေသည်။

တိုက်ပွဲမတိုင်မီကာလက KIA တို့သည် မြစ်ကြီးနား-ဗန်းမော် ကား လမ်းကို အုပ်စီးထားကြ၍ မိမိဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းအား ထိန်းချုပ်ကာ စစ်ကစားလျက် ရှိကြ၏။ ထို့ပြင် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးမှာ ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးစနစ် ပျက်သုဉ်းကာ ကုန်ထုတ်စွမ်းအားစုများ ကျ ဆင်းလျက်ရှိသဖြင့် ပြည်သူလူထုအများစုက တရုတ်၊ ယိုးဒယားနှင့် အိန္ဒိယမှ မှောင်ခိုပစ္စည်းများတင်သွင်းကာ လိုအပ်ချက်များကို ဖြည့် ဆည်းနေရသည့်ကာလည်း ဖြစ်၏။

ထိုသည်ကို အခွင့်ကောင်းယူကာ KIA နှင့် KNU, NMSP စသည့်

တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင်များက မှောင်ခိုရောင်းဝယ်မှုကို အားပေးကာ အကောက်စခန်းများဖွင့်လျက် စီးပွားဖြစ်ထွန်းနေသည့် ကာလလည်း ဖြစ်၏။

KIA တို့က မိုးကောင်းဒေသမှ ထွက်သည့် ကျောက်စိမ်း၊ ဗန်းမော်၊ မန်စီ၊ ရွှေကူ၊ မဘိန်းဒေသမှ ထွက်သည့် ကျွန်းသစ်နှင့် အခြားမူးယစ်ဆေးဝါးများကို တစ်ဖက်တရုတ်နိုင်ငံသို့ တင်သွင်းကာ ဝင်ငွေကောင်းနေကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း၌လည်း ပါတီကောင်စီအစိုးရခေါ် မဆလအစိုးရအနေဖြင့် စီးပွားရေးမအောင်မြင်မှုကြောင့် အခက်အခဲများစွာ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိပြီး ပြည်တွင်း၌ စီးပွားရေးဆုတ်ယုတ်မှုနှင့် ကြုံတွေ့နေရ၏။ ဥက္ကဋ္ဌဦးနေဝင်းမှ တစ်ပါတီစနစ်အစား ပါတီစုံလုပ်ကြံမှလားဟု မေးခွန်းကို ဗဟိုကော်မတီဝင်အများစုက မလုပ်နိုင်ဘူးဟု ကန့်ကွက်ကြ၍ ပါတီစုံမလုပ်နိုင်ဘဲ တစ်ပါတီစနစ်ကို ဆက်လက်ကိုင်စွဲထားသဖြင့် နိုင်ငံရေး အကျပ်အတည်း ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိ၏။

နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ အကျပ်အတည်းကို အကြောင်းပြု၍ နယ်စပ်ဒေသမှ KNU နှင့် KIA ဗကပတို့က တိုက်ပွဲကြီးများ အဆက်မပြတ် ဖော်ထုတ်ကြရာ ၁၉၈၆ ခုနှစ်က စီစီဝမ်တာပန်တိုက်ပွဲ၊ ၁၉၈၄ ခုနှစ်က မဲသဝေါ ဒုတိယတိုက်ပွဲ၊ ၁၉၈၅ ခုနှစ်က ယောယုံတိုက်ပွဲများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရ၏။

စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးအရ အကျပ်အတည်းဖြစ်နေစဉ်ကာလ၌ စစ်ရေးကို အလျှော့ပေး၍ မဖြစ်သဖြင့် ရန်သူဗဟိုများအား တိုက်ရန် စစ်ရုံးမှ လိုလားခဲ့သည်။ KNU ဗဟိုအခြေစိုက်ခဲ့သည့် မဲသဝေါအား ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် တိုက်ခဲ့၏။ စီစီဝမ်တာပန်ကို တိုက်လာ

သည့် ဗကပမြောက်ပိုင်းဗဟိုခွဲအား ၁၉၈၆ ခုနှစ်တွင် တပ်မ ၂ ခုဖြင့် အပြတ်ရှင်းခဲ့၏။ ယခုလည်း မြို့ရွာနှင့် တပ်စခန်းများအား သာလွန် အင်အားဖြင့် ဝင်တိုက်ခဲ့သည့် KIA ဗဟို ပါဂျီနှင့် နားဖော့အား တိုက်ရန် အတွက် မြောက်ပိုင်းတိုင်းစစ်ဌာနချုပ်မှ စီမံခဲ့လေသည်။

KIA တို့သည် ၁၉၇၈ ခုနှစ်က ရွှေကူမြို့ကို ဝင်ရောက်စီးနင်း တိုက်ခိုက်သွားကြပြီး ရဲစခန်းအား မီးရှို့ဖျက်ဆီးခဲ့ကြပါသည်။ ထို တိုက်ပွဲ၌ ရဲနှစ်ဦးနှင့် တပ်မတော်သား ငါးဦး ကျဆုံးခဲ့၏။

ယခုကဲ့သို့ စစ်ပူနေသောကာလ၌ KIA တို့က စီးပွားရေးကို ဦးစားမ ပေးဘဲ မြို့သိမ်းတိုက်ပွဲများ ဖော်ထုတ်လာမည်ကို ကြိုတင်ဟန့်တားနိုင် ရန် မိမိဘက်မှ လက်ဦးမှုယူ၍ KIA ဌာနချုပ်များကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် KIA ဌာနချုပ်များအား အောက်ပါအတိုင်း ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။

(က)တပ်မတော် (၂) ဌာနချုပ် တနိုင်းယန်အား ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ တွင်လည်းကောင်း၊

(ခ) ဗကပ (၁၀၁) ဌာနချုပ်နှင့် KIA ကိုယ်စားလှယ်တို့ ပူးတွဲနေထိုင် သော စင်ကြိုင်စခန်းအား ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် လည်းကောင်း၊

(ဂ) နာဂသောင်းကျန်းသူ ဌာနချုပ် ဟာရိတ်တောညိုနှင့် ကြူယန်း နောက်ညို စခန်းတို့အား ၁၉၈၆ ခုနှစ် ဧပြီလတွင်လည်းကောင်း၊

(ဃ)အခြား အခြားသော KIA လှုပ်ရှားစစ်ကြောင်းကြီးများကိုလည်း တပ်မတော်မှ ဝိုင်းပတ်ချေမှုန်းခဲ့ပါသည်။ ဥပမာ ၁၉၈၅ ခုနှစ် ဇွန်လက

မိုးမောက်မြို့နယ် မိုင်းမူရွာသို့ ဝင်လာသည့် KIA ရင်း (၂၅၁) နှင့် (၂၅၄) ပူးပေါင်းအင်အား ၃၅၀ ခန့်အား အမှတ် (၉၃) ခြေလျင်တပ်ရင်း၊ အမှတ် (၇၄) ခြေလျင်တပ်ရင်းများက ဝိုင်းပတ်ချေမှုန်းခဲ့ရာ KIA ၂၆ ဦး ကျဆုံး၍ လက်နက်ခဲယမ်းအချို့ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည်။ တပ်မတော်မှ ၁၀ ဦး ကျဆုံးခဲ့သည်။ လက်နက်ခဲယမ်း ဆုံးရှုံးမှု မရှိပါ။

ဤသို့သော ဖြစ်စဉ်များကြောင့် KIA တပ်ရင်းဌာနချုပ်များနှင့် တပ်မဟာဌာနချုပ်များကို မတိုက်တော့ဘဲ ပင်မ Head quarter ဗဟိုဌာနချုပ် G.H.Q များဖြစ်ကြသည့် ပါဂျီနှင့် နားဖော့အား တိုက်ပြီး KIA ၏ ပင်မ Brain Cell ကို ထိုးနှက်ဖောက်ခွဲရန် စီစဉ်ခဲ့လေသည်။

ဤတွင် ၁၉၈၇ ခုနှစ်၌ ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ပါဂျီနားဖော့တိုက်ပွဲကြီး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရပါသည် ခင်ဗျား။

ပါဂျီနားဖော့ဆိုတာ ဘယ်မှာလဲ

ပါဂျီ နားဖော့ဆိုတာ ဘယ်မှာလဲ။

ဟုတ်ကဲ့။ ပါဂျီ နားဖော့ဆိုတာ ကချင်ပြည်နယ် အရှေ့ခြမ်း ဝိုင်းမော်မြို့နယ်အတွင်းမှာ ရှိပါသည်။

မြစ်ကြီးနား ဗန်းမော်ကားလမ်း၏ အရှေ့ခြမ်း တောင်တွေပေါ်မှာ ရှိပါသည်။

မြစ်ကြီးနားက ကားနဲ့သွားရင် မိုင် ၃၀ လောက်သွားပြီး အရှေ့ဘက် တောင်တွေပေါ် ခြေလျင်တက်ရပါသည်။ ကျွန်တော်သွားတုန်းက ကားလမ်းတော့ ပေါက်ပြီဆိုသည်။ ဒါပေမဲ့ အချိန်မပေးနိုင်ခဲ့၍ မတက်တော့ဘဲ စခန်းရှိနေသည့် တောင်တန်းကြီးတွေကို လှမ်းပြီး ဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူခဲ့သည်။

ကားလမ်းနှင့် ပါဂျီ နားဖော့မှာ ၅ နာရီမျှ ခြေလျင် ခရီးရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၀ မိုင်ကျော်မျှ ဝေးပေသည်။ ဒါလာရမ်ဆိုသော ရွာနေရာမှ လမ်းခွဲလေသည်။

တကယ်တော့ ပါဂျီနှင့် နားဖော့သည် တစ်နေရာစီဖြစ်၏။ ကားလမ်းမှသွားက နားဖော့ကို အရင်ရောက်ပေသည်။ နားဖော့နှင့် လေး၊ ငါးဆယ်မိုင်ဝေးသော ပါဂျီကား KIA နိုင်ငံရေးဦးဆောင်အဖွဲ့များနေသည်။ KIO ဥက္ကဋ္ဌ ဘရမ်ဆိုင်းနှင့် သူ၏ဗဟိုကော်မတီဝင်များ နေကြသည်။ ခရီးမဝေးလှသော်လည်း တောင်တက်ခရီးမို့ နာရီပေါင်း အတော်ကြာသွားရသည်ဟု သိသူတွေက ပြောကြသည်။

ပါဂျီနှင့် နားဖော့အား ပထဝီသဘောအရ ပြောရမည်ဆိုက မြောက်လတ္တီတွဒ် ၂၄ ဒီဂရီနှင့် ၂၅ ဒီဂရီအတွင်း အရှေ့လောင်ဂျီတွဒ် ၉၇ ဒီဂရီနှင့် ၉၈ ဒီဂရီအတွင်း တည်ရှိပါသည်။ KIA တွေက အစိုးရတပ်တွေ လွယ်လွယ်နဲ့ တက်လာလို့ မရတဲ့နေရာတွေမှာ ဌာနချုပ်တွေ ဖွင့်ထားသည်။ ဒါသာမကပါ။ ဟိုဘက်က တရုတ်ကြီးနဲ့လည်း အလွယ်တကူဆက်သွယ်လို့ရအောင်လည်း လုပ်ထားခြင်းပါ။ ဒါကြောင့် ပါဂျီကို တရုတ်နယ်စပ်နား ကပ်ဖွင့်ထားတာ။ အခု လိုင်ဇာလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ။

KIA ဗဟိုများမှ ယူနန်ပြည်နယ် ထိန်ချုံးမြို့သို့ ကားလမ်းများ ဖောက်ထားကြ၏။ ထိုကားလမ်းများမှပင် အရောင်းအဝယ်များ ပြုလုပ်လျက်ရှိ၏။

မြန်မာနယ်စပ်တွင် တရုတ်က ကားလမ်းတွေဖောက်ကာ အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများကို တိန့်ရှောင်ဖင် လက်ထက်ကပင် စခဲ့ကြ၏။ တရုတ်က ဘယ်သူနဲ့လုပ်ရလုပ်ရ အမြတ်ရတာ အကုန်လုပ်

သည်။ မဟုတ်တာရော၊ ဟုတ်တာရော၊ တရားဝင်တာရော မဝင်တာ
ရော အကုန်လုပ်သည်။ မဟုတ်တရုတ်ဆို မဟုတ်လားခင်ဗျာ။

ဤမျှဆိုလျှင် ပါဂျီနှင့် နားဖော့တို့၏ အနေအထားကို အကြမ်းဖျင်း
အားဖြင့် ပုံဖော်၍ရပါပြီ။

တကယ်တော့ မြစ်ကြီးနား-ဗန်းမော်လမ်းမှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး
က အမေရိကန် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စတီးဝဲလ်၏ လီဒိုလမ်းမကြီး အဆက်ပင်
ဖြစ်၏။ ဗန်းမော်မှ တောင်ဘက် နှမ့်ခမ်းမူဆယ်အထိ ဆင်းပြီး ၎င်းမှ
အရှေ့ဘက်ရှိ ကြူကုတ်ဝမ်တိန်ကိုဖြတ်၍ တရုတ်ပြည်တွင်း ဝင်သွားသ
ည့် လမ်းမကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဟိုတုန်းကတော့ စစ်တပ်တွေအတွက်
ဖောက်သွားတဲ့လမ်း။ အခုတော့ ကုန်သွယ်ရေးလမ်းမကြီးဟုခေါ်ရင်
ခေါ်၍ရပါမည်။ တရားဝင် ကုန်တွေရော၊ ခိုးထုတ်တဲ့ကုန်တွေရော ဒီ
လမ်းမကြီးက သွားနေပါသည်ခင်ဗျား။

ပါဂျီ နားဖော့ဒေသ၏ ပထဝီအနေအထား

တည်နေရာ။ ။တည်နေရာအား ရှေ့တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

မြေမျက်နှာပြင်။ ။ဧရာဝတီအရှေ့ခြမ်း မြစ်ကြီးနား ဗန်းမော်ကား
လမ်းတစ်လျှောက်သာ မြေပြန့်ဖြစ်ပြီး ကျန်ဒေသများမှာ တောတောင်
များ ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိ၏။ တောင်များမှာ ပေသုံး၊ လေး၊ ငါးထောင်မြင့်
သော အရှေ့ဘက် တောင်ကုန်းဒေသကြီး ဖြစ်ပြီး ရှမ်းကုန်းပြင်မြင့်နှင့်
တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်၏။ အသွားအလာ ခက်ခဲပါသည်။ တောင်များမှာ
အချို့နေရာများတွင် ပေ ၆၀၀၀ ကျော်ပါသည်။ ယူနန်အနောက်ဘက်
တောင်တန်းများနှင့် တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်၏။ နယ်မြေအလိုက် အောက်
ပါအတိုင်း ဆက်လက်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

(က) မြောက်ဘက်နယ်မြေ။

နား ယုံ ဒေါ်ဖိုးယန်ဒေသ အမြင့်ပေ ၁၂၀၀ နှင့် ၁၈၀၀ခန့် တောင်ကြောများ၊ မြောက်မှ တောင်သို့ သွယ်တန်းလျက်ရှိသည်။ ခလား ယန်နှင့် လဲယုဒေသ အမြင့်ပေ ၂၅၀၀ ခန့်နှင့် ၃၀၀၀ ခန့်ထိ တောင်ကြောများ ရှိသည်။ နမ့်ဆန် ယန်ချောင်းသည် အရှေ့မှ အနောက် သို့ စီးဆင်းပြီး တာပိန်မြစ်အတွင်း စီးဝင်သွားသည်။ အမြင့်ဆုံးတောင် မှာ အမြင့်ပေ ၃၈၁၈ ရှိသည်။ ကန်တော်ယန်တောင်ပင် ဖြစ်သည်။

(ခ) အရှေ့ဘက် နယ်မြေ။

တရုတ်မြန်မာနယ်နိမိတ်မျဉ်းရှိပြီး ဖလပ်တောင် ၄၄၈၀ပေ၊ ပါဂျီ တောင် ၆၈၀၈ပေ၊ နားဖော့တောင် ၅၄၁၉ပေ၊ အာလောဘွန်တောင် ၆၁၃၇ ပေ၊ စိန်လုံတောင် ၆၀၂၅ ပေ၊ ယောယံတောင် ၅၇၃၉ ပေ၊ ကိုက် ထိပ်တောင် ၄၄၇၂ ပေ တို့သည် မြောက်မှတောင်သို့ သွယ်တန်းလျက်ရှိ ကြ၏။ အရှေ့မှ အနောက်သို့ ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းအထိ နိမ့်ဆင်းသွားလေ သည်။

(ဂ) တောင်ဘက်နယ်မြေ။

တောင်မြောက်သွယ်တန်းနေသည့် တောင်တန်းများရှိပြီး လူသွား လမ်း၊ လှည်းလမ်းနှင့် ကားလမ်းဟောင်းများ တောင်ကြောအတိုင်း ဖောက်လုပ်ထားပြီး အရှေ့အနောက် သွားလာရေး ခက်ခဲပေသည်။ အမြင့်ဆုံးတောင်မှာ တန်တဲတောင်ဖြစ်၍ အမြင့်ပေ ၄၁၂၇ ရှိသည်။

(ဃ) အနောက်ဘက်နယ်မြေ။

ကွမ်ရရန်တောင် ၁၆၆၇ ပေနှင့် တွယ်ပေါ်တောင် ၂၄၅၀ ပေ၊ ဆ အားကွန်တောင် ၂၂၈၂ ပေ တို့ရှိသည်။ ဧရာဝတီမြစ်နှင့် သိပ်မဝေးလှ

ရာသီဥတု။ ။အေးချမ်းသော ရာသီဥတုဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် မြစ်ကြီးနားနှင့် ဗန်းမော်ကို ယခုနှစ်မတ်လက ရောက်သွားရာ နေ့လယ် ၁၁:၀၀ နာရီလောက်အထိ အနွေးထည်ဝတ်ရပါသေးသည်။ သို့ရာတွင် ချင်းတောင်တွေလောက်တော့ မအေးပါ။ ချင်းတောင်တွေက မတ်လမှာ မီးလှုပ်ပါသည်။ ညပိုင်းမှာတော့ အေးပါသည်။ အပူချိန်ပျမ်းမျှ ၇၅ ဒီဂရီ ဖာရင်ဟိုက် ရှိပါသည်။

မိုးရွာသွန်းမှု။ ။မိုးရေချိန် ၆၀ လက်မမှ ၁၀၀ ထိ ရွာသွန်းတတ်ပါသည်။ မြစ်ကြီးနားတွင် ဗန်းမော် တစ်ဝိုက်တွင် မိုးရေချိန် ၈၀ ခန့်ရှိသည်။ မြစ်ကြီးနားမြောက်ဘက်တွင်ကား ၁၀၀ လက်မ ကျော်သည်ဆို၏။ တောင်ဘက်သို့ ရောက်သွားသည်နှင့် မိုးရေချိန် အနည်းငယ် လျော့သွားပါသည်။

ပေါက်ရောက်ပင်များ။ ။ကျွန်းသစ်နှင့် ဝါးကြိမ်များ အများဆုံး ပေါက်သည်။ ဗန်းမော်မှ ကျွန်းသစ်သည် မြန်မာ့အကောင်းဆုံးကျွန်းသစ်ဟု ဆိုကြ၏။ (ဒါကြောင့် လှိမ့်ခိုးနေတာ) မြောက်ဘက်တောင်များပေါ်နှင့် တောင်မြင့်ကြီးများပေါ်တွင်ကား ထင်းရှူးတောကြီးများ ရှိ၏။ (ထင်းရှူးပင်တွေလည်း ခိုးခုတ်နေကြပါသည်။)

စိုက်ပျိုးပင်များ။ ။ဆန်စပါး၊ ကြံ၊ မြေပဲ၊ ငရုတ်၊ ဆေး စသည်များ စိုက်သည်။ တောင်မြင့်များပေါ်တွင်ကား ဘိန်းများ စိုက်ပျိုးသည်။ အားလုံးတွင် ဘိန်းက ငွေအရဆုံးဆို၏။ KIA တပ်မဟာ (၄) နယ်မြေက ဘိန်းအထွက်ဆုံးဟု ပြောကြသည်။

နေထိုင်သူလူမျိုးများ။ ။ကချင်အများဆုံးဖြစ်ပြီး ရှမ်းနှင့် ပလောင်လူမျိုးများကိုလည်း ကြိုကြား ကြိုကြား တွေ့ရသည်။ မြစ်ကြီးနား-ဗန်း

မော်ကားလမ်းပေါ်က ရွာများမှာ ရှမ်းရွာများဖြစ်ကြ၏။ နာမည်က လည်း ရှမ်းနာမည်တွေ။ ဥပမာ နားလုံ(နားက ရှမ်းလို လယ်၊ လုံက ကြီး တာ။ လယ်ကြီး)၊ မန်စီ (မန်က ရွာ၊ စီက လေး။ ရွာလေးရွာ ပေါင်းထား တာ)၊ လွယ်ဂျယ်လည်း ဒီလိုပါပဲ။ ရှမ်းနာမည်ပါ။ ဒါကြောင့် ဒီနေရာ တွေမှာ ရှေးတုန်းက ရှမ်းတွေ နေသွားကြတာ။ ကချင်က နောက်မှ ရောက်လာတာ။ ပါဂျီ နားဖော့ဆိုတာလည်း ရှမ်းနာမည်ပါပဲ။

လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု။ ။အဓိကမှာ မြစ်ကြီးနားဗန်းမော်ကားလမ်း ကို အသုံးပြုရသည်။ အခြားကားလမ်းများ ရှိသည်။ ဗန်းမော်-လွယ်ဂျယ် လမ်း၊ ဗန်းမော်-ရွှေကူလမ်း၊ ဗန်းမော်- မန်စီကိုက်ထိပ် နမ့်ခမ်းလမ်း၊ မြစ်ကြီးနား ဆဒုံးလမ်းတို့ ဖြစ်၏။ ၎င်းပြင် ဧရာဝတီမြစ်ကြောင်းတွင် လှေ၊ သင်္ဘောများ သွားလာပါသည်။ မြစ်ကြီးနားမှ မန္တလေး ရေလမ်း ၃၃၇ မိုင် ကွာဝေးပါသည်။ ဗန်းမော်-မန္တလေးလည်း သင်္ဘောသွား ပါသည်။ ထိုဒေသများ၌ ယခုအခါ မော်တော်ဆိုင်ကယ်များ အလွန် အသုံးများနေပါပြီ။

ဤသို့ဆိုလျှင် ပါဂျီ နားဖော့ဒေသ၏ ပထဝီဝင်အချက်အလက်များ မှာ လုံလောက်ပါပြီ။ ဤအချက်အလက်များသည် စစ်ရေးစစ်ရာတွင် အထောက်အကူပြုပါသည်။ တောင်တွေတွေ့ရင် တက်ရမည်။ တော တွေတွေ့ရင် တိုးရမည်။ မြစ်တွေတွေ့ရင် ဖြတ်ရမည်။ ပါဂျီနားဖော့ ဒေသ၌ ဖြတ်ကူးစရာ မြစ်ချောင်းများမှာ မိုးလဲချောင်း၊ တာပိန်မြစ်၊ ဧရာဝတီမြစ်၊ နမ့်ဆန်ယန်ချောင်း၊ နမ့်တစ်ဘက်ချောင်း၊ မိုးစစ်ချောင်း၊ ကောက်ကွေ့ချောင်း တို့ ရှိ၏။

အရေးကြီးသော တောင်ကြားလမ်းများ

❑ တရုတ်နိုင်ငံ ဆမားပါမှ နားဖော့လမ်း

❑ တရုတ်နိုင်ငံ ဆမားပါမှ လိုင်ဇာဖြတ်၍ နားလုံလမ်း

❑ တရုတ်နိုင်ငံ ချင်းဟောင်မှ အာလောဘွန်လမ်း

❑ တရုတ်နိုင်ငံ ကာဒူမှ ခလုံခလမ်း

❑ တရုတ်နိုင်ငံ လာဆာမှ ဗန်းမော်ကောင်းအားဖြတ်၍ စိန်လုံလမ်း

❑ တရုတ်နိုင်ငံ ဂျန်ဟောင်းမှ လွယ်ဂျယ်လမ်း

❑ တရုတ်နိုင်ငံ တင်ဂါမှ ကိုက်ထိပ်လမ်း

*